

NS News Biuletyn

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1150

30.03.2025 (136)

Edukacja geniusza zła

Gerhard Lauck

Część 16

Operacja Atlantic 1992-1995

Niemiecki rząd utworzył specjalną grupę zadaniową do walki z naszą organizacją. Nazwano ją OPERACJA ATLANTYDA. Wiarygodne źródła donoszą, że utrzymywała ona cotygodniowy kontakt zarówno z FBI, jak i CIA.

Operacja Fire Drill

Byłem bardzo zaniepokojony, że pretekst terroryzmu może mieć śmiertelne konsekwencje dla personelu po obu stronach. Operacja Fire Drill została zaplanowana i przeprowadzona w celu rozładowania sytuacji. Udałem się do Danii jako przynęta. Wróg złapał przynętę i odwrócił swoją uwagę od naszych baz i innych współpracowników.

Operacja zakończyła się sukcesem. Liczba ofiar nie przekroczyła oczekiwań. Były akceptowalne. Oczywiście oznaczało to pewien dyskomfort dla osób bezpośrednio dotkniętych. Spędziłem cztery lata w więzieniu. Ale moim największym żalem była pośrednia, opóźniona utrata dwóch moich najbliższych przyjaciół i pracowników. Oboje zrobili znacznie więcej niż sprawiedliwie, zanim opuścili to miejsce. To właśnie ma znaczenie. Nie szczegóły.

Każdego dnia spędzałem tak dużo czasu na telefonie, że brak mojej "paplaniny"

mógł uruchomić dzwonki alarmowe.

Wymyśliłem więc przebiegły plan.

Korzystając z podsłuchu, zadzwoniłem do współpracownika w innym stanie. Powiedziałem, że planuję odwiedzić jego miasto i zapytałem, czy mogę się u niego zatrzymać. Zgodził się.

Poinformowałem moich pracowników o planach podróży i wyruszyłem.

W drodze skontaktowałem się z moim niedoszłym gospodarzem i powiedziałem mu, że nastąpiła zmiana planów. Gdyby jednak ktoś zadzwonił, powinien twierdzić, że jestem w mieście, ale powiedzieć, że wyszedłem na wieczór. Zgodził się.

Następnie złapałem lot z przesiadką do Europy.

Użyło mi, że nie zostałem aresztowany na lotnisku! Udałem się do innego kraju i poszedłem na ziemię.

Kiedy musiałem komunikować się z europejskimi kontaktami, sprawiałem wrażenie, że wciąż jestem w Ameryce. Mówiłem im: *Wysyłam kuriera. To nowy człowiek, który wciąż się szkoli. Będę koordynował wasze spotkanie. Nowy człowiek nie skontaktuje się z tobą bezpośrednio.*

Nie chciałem, aby znana twarz pojawiła się w ich budynku, ponieważ prawdopodobnie był on pod obserwacją. Potrzebowałem jednak wiarygodnej wymówki dla tej tajnej działalności. Ludzie, o których mowa, znajdowali się w rzekomo "bezpiecznym" kraju, a mianowicie w Danii. Nie byli do tego przyzwyczajeni.

Koordynacja ta działała bez zarzutu aż do ostatnich pięciu minut. Wtedy w tle rozległa się europejska syrena policyjna. Europejski kontakt domyślił się, o co chodzi. - "Kurierem" byłem tak naprawdę *ja!*

Na szczęście byliśmy wystarczająco blisko, by spotkać się bez dalszych incydentów. Wsiadłem do samochodu i ruszyliśmy.

Wyjaśniłem teraz niezwykle okoliczności. Oczywiście na początku mi nie uwierzyli. Trudno było ich przekonać.

Użyłem następującego przykładu:

Pracujemy w elektrowni jądrowej. Na ścianie znajduje się dziesięć świateł ostrzegawczych. Jeśli wszystkie dziesięć świateł zaświeci się na czerwono, reaktor wybuchnie i zginą miliony ludzi.

Pracowaliśmy tam przez dziesięć lat. Raz, i tylko raz, JEDNO z tych świateł zapaliło się na czerwono. Wszyscy byliśmy absolutnie przerażeni. Gorączkowo pracowaliśmy nad rozwiązaniem problemu. Potem zmieniliśmy spodnie i poszliśmy się upić!

Dziś rano wszedłem do zakładu i spojrzałem na ścianę. Zobaczyłem TRZY

CZERWONE ŚWIATŁA!

TAK POWAŻNA JEST TERAZ NASZA SYTUACJA!!!

Zrozumieli, że mówię śmiertelnie poważnie... Ale nadal *nie wierzyli*, że mogę mieć rację... 48 godzin później byli *oszołomieni*... Ponieważ teraz *WIEDZIELI*, że *miałem absolutną rację!*

Oto chronologia wydarzeń prowadzących do mojego aresztowania w Danii i ekstradycji do Niemiec. (Jest to fragment znacznie obszerniejszej chronologii zamieszczonej na końcu tej książki).

1993

5 stycznia. Pierwszy niemiecki "wniosek o pomoc prawną" (LAR) przedstawiony rządowi USA. Żąda nalotów w USA, przejęcia list i ekstradycji przywódców NSDAP/AO do Niemiec. Przestępstwo: działalność propagandowa.

19 maja. Spotkanie w Kolonii przedstawicieli rządu USA i Niemiec. Amerykańscy urzędnicy sugerują modyfikację LAR.

28 maja. Niemiecka policja kryminalna (BKA) nie zgłasza żadnych dowodów na związek między materiałami NSDAP/AO a przemocą.

21 czerwca. Drugi LAR. Dodatkowe oskarżenie: podżeganie do morderstwa, zabójstwa, podpalenia i uszkodzenia ciała. (Uwaga na "sugestię" USA z 19 maja!).

3 lipca Przesłuchanie zdrajcy Hasselbacha.

20 lipca. Niemiecka Policja Polityczna ("VS") fałszywie twierdzi, że NSDAP/AO rozprowadza dyski komputerowe z instrukcjami tworzenia bomb.

1 września. Niemieckie Ministerstwo Spraw Zagranicznych podkreśla znaczenie sprawy Laucka dla ambasady w Waszyngtonie.

26 września. *Sunday World-Herald* (Omaha) donosi: "W minionym roku kanclerz Helmut Kohl podjął "kilka prób przekonania Amerykanów, jak ważne jest powstrzymanie albo druku materiałów, albo ich eksportu", powiedziała Hannelore

Kohler z Niemieckiego Centrum Informacyjnego rządu niemieckiego w Nowym Jorku...".

15 listopada. Spotkanie Niemcy/USA. Amerykańscy urzędnicy proponują dochodzenie w sprawie "terroryzmu".

24 listopada. Niemieccy urzędnicy akceptują powyższą opcję terroryzmu.

2-19 grudnia. Trzy kolejne przesłuchania Hasselbacha.

22 grudnia. Trzeci LAR. Teraz na podstawie terroryzmu.

Grudzień. Niemiecki rząd oficjalnie oskarża NSDAP/AO o "międzynarodowy terroryzm".

Koniec 1993 roku. Dyrektor FBI Freeh odwiedza Niemcy. Władze niemieckie proszą go o pomoc w walce z NSDAP/AO.

1994

1 marca. Prokurator prosi prezesa BND (niemieckiej CIA) o pomoc w założeniu podsłuchów, ponieważ BKA brakuje sprzętu.

17 marca. Ambasada USA w Bonn przekazuje Niemcom informacje o Laucku.

23 marca. BND odmawia pomocy. Kopia do biura kanclerza Helmuta Kohla.

31 maja. Trzech ministrów - spraw wewnętrznych, sprawiedliwości i poczty - omawia podsłuchy na liniach telefonicznych NSDAP/AO w Ameryce. Nigdy wcześniej tego nie robiono. Projekt pilotażowy.

Sierpień-grudzień. Podsłuchy na czterech, później pięciu liniach NSDAP/AO. Ale można podsłuchiwać tylko dwie linie jednocześnie, stąd naprzemiennie. Anulowane po kilku miesiącach z powodu słabych wyników.

Na spotkaniu europejskich ministrów spraw wewnętrznych Niemcy proszą sąsiadów o pomoc w powstrzymaniu napływu materiałów NSDAP/AO do Niemiec.

7 września. Niemiecki rząd wydał nakaz aresztowania Laucka po tym, jak dowiedział się, że planuje on podróż do Danii.

28 listopada. Uchwała Rady Miasta Lincoln "honoruje" NSDAP/AO.

Niemieckie media donoszą, że rząd niemiecki *co miesiąc* prosi rząd USA o pomoc w walce z NSDAP/AO.

1995

Dochodzenie FBI przeciwko Lauckowi w związku z domniemanymi kontaktami terrorystycznymi uruchamia "Operację Fire Drill" NSDAP/AO.

6 marca. Odnowiono niemiecki nakaz aresztowania Laucka.

7 marca. Lauck mówi reporterowi CBS, że spodziewa się aresztowania w następnym tygodniu, ale obiecuje oddzwonić 5 marca, aby ponownie zaplanować wywiad, jeśli to możliwe.

12 marca. Lauck przybywa do Danii.

15 marca. Lauck celowo zaplanował wywiad CBS w Danii na następny dzień, tj. tego samego dnia, co proklamacja legislatury stanu Nebraska potępiająca NSDAP/AO. DNSB (duński sojusznik NSDAP/AO) wysłała również wiele faksów do innych mediów.

16 marca. CBS przeprowadza wywiad z Lauckiem w siedzibie DNSB w Danii. Lauck mówi, że zbliżają się naloty i aresztowania, ale NSDAP/AO jest przygotowana, przetrwa i będzie walczyć dalej.

15 marca. Niemcy wydają międzynarodowy nakaz aresztowania Laucka, który jest obecnie poszukiwany w 20 krajach.

17-20 marca. Nacjonalistyczne telefoniczne linie informacyjne w Hamburgu i innych miejscach ostrzegają, że zbliżają się naloty na odbiorców materiałów NSDAP/AO. (Wywołuje to później dochodzenie frakcji Zielonych w Parlamencie Federalnym w sprawie infiltracji policji przez NSDAP).

20 marca. Lauck aresztowany w Danii na podstawie międzynarodowego nakazu aresztowania wydanego przez Niemcy. (Jego aresztowanie zostało przemilczane przez niemiecką prasę aż do nalotów z 23 marca). Następne cztery lata spędza w sześciu różnych więzieniach w Danii i Niemczech. [Te cztery lata zostały opisane w innym miejscu tej książki].

23 marca. 800 policjantów napada na ponad 60 budynków, ogłaszając w prasie wielkie zwycięstwo. W rzeczywistości skonfiskowano bardzo niewiele materiałów. Później mniej niż tuzin marginalnych postaci zostaje jedynie ukaranych grzywną (nie więzieniem) za posiadanie materiałów NSDAP/AO.

28 marca. Niemcy domagają się ekstradycji Laucka z Danii.

28 marca. Raport prokuratora twierdzi, że organizacja terrorystyczna NSDAP/AO działała w co najmniej pięciu krajach: Niemczech, Austrii, Danii, Holandii i Hiszpanii. (Uwaga: tego samego dnia co wniosek o ekstradycję).

4 maja. Duński minister sprawiedliwości nakazuje ekstradycję Laucka. Lauck kwestionuje tę decyzję.

6 czerwca. Lokalny duński sąd odrzuca próbę zablokowania ekstradycji Laucka. Lauck składa apelację. [To było zamknięte posiedzenie sądu. Nasz prawnik poprosił sędziego o otwarcie tej sesji dla publiczności. Nikt na sali sądowej nie wiedział, co działo się w tym samym czasie: *Gwałtowny tłum próbował wedrzeć się do budynku!* Dopiero ostatnia próba policji i naszych sympatyków powstrzymała ich przed drzwiami wejściowymi].

8 czerwca. Wewnętrzny raport BKA stwierdza, że VS i FBI nie doceniły NSDAP/AO, o czym świadczy jej dalsza działalność kilka miesięcy po aresztowaniu Laucka.

23 czerwca. Duński sąd okręgowy odrzuca apelację Laucka. Lauck odwołuje się do duńskiego Sądu Najwyższego.

24 sierpnia. Duński Sąd Najwyższy zatwierdza ekstradycję Laucka do Niemiec.

24 sierpnia. Lauck składa wniosek o azyl polityczny. Wniosek zostaje odrzucony.

1 września. Lauck składa wniosek o azyl ze względów humanitarnych. Wniosek

zostaje odrzucony.

5 września. Lauck przylatuje do Hamburga prywatnym odrzutowcem w towarzystwie pół tuzina duńskich policjantów, a następnie zostaje przewieziony opancerzoną limuzyną do więzienia IA. Następnego dnia zostaje przeniesiony do więzienia VI - o zaostrowym rygorze.

